

[Alfred Hansen]

mange, der simpelt hen ikke tør efter endt uddannelse stå ansigt til ansigt med den store gældsætning og bryder uddannelsen af – spildte ressourcer, statsudgifter, og ingenting har vi stort set fået for dem.

Derudover har mange unge fået et psykisk knæk. Ud over at de har problemer med at klare det daglige arbejde og gerne vil gøre deres uddannelse så god som muligt og afslutte den så hurtigt som muligt, har de sideløbende hermed store økonomiske problemer. Det er sådan, at der er flere uddannelsesretninger, hvor gennemførelsesprocenten ligger langt under 50. Desuden må mange unge supplere deres sparsomme SU med ekstrarbejde, hvis de er så heldige at kunne få noget sådant, og det betyder, at tiden, de må bruge for at gennemføre deres uddannelse, bliver forlænget med 1, 2 eller 3 år. Heller ikke det er samfundøkonomisk klogt. Det er helt givet, at hvis vi ser på de totale udgifter for samfundet og for det enkelte menneske under den nuværende ordning, er de langt, langt større, end hvis man vedtager enten kristeligt folkepartis eller retsforbundets forslag.

Jeg vil gerne spørge ministeren, der nu har oplyst, at man allerede i indeværende samling vil komme med et forslag, om der vil blive taget højde for det i det finanslovsforslag, der skal til debat og afstemning her i december måned 1981, eller har ministeren tænkt sig at fremsende et aktstykke til finansudvalget? Kan ministeren oplyse, om det er noget, man vil drøfte forligspartierne imellem for at finde en fællesnævner for det, de 4 partier står for, eller vil ministeren lægge det ned i salen til fri forhandling? Jeg vil også gerne vide, om der er tale om mere end en gældssanering. Det er jo blevet et modeord. Jeg synes nok, det ville være mere interessant, om man kunne gennemføre en SU, som ville overflødiggøre kommende gældssaneringer. Vi mener, at man skal foretage en reform. At det ikke lige bliver i den udformning, som vi her har foreslået, vil vi tage meget afslappet på, men det, vi har ønsket ved at genfremsætte forslaget og også ved at tage det initiativ, vi tog til forespørgselsdebatten i slutningen af sidste samling, er at bidrage til forbedrede økonomiske forhold for de uddannelsessøgende.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg har ikke mange yderligere bemærkninger.

Hr. Steffensen gav udtryk for håbet om, at de principper, der ligger til grund for kristeligt folkepartis forslag her, kunne indarbejdes i det forslag, som jeg har i sinde at fremsætte senere i samlingen. Jeg er ked af at måtte skuffe hr. Steffensen, men står det til mig, skal de ikke indarbejdes. Jeg gav udtryk for allerede i mine første bemærkninger, at jeg mener, at princippet om at afskaffe stipendier er forkert, og det er bestemt ikke det, jeg lægger op til.

Så tror jeg, det var VS' ordfører, der spurgte om det mere konkrete indhold af det forslag, jeg påregner at lægge frem. Jeg tror, jeg nævnte i mit første indlæg, at det vil dreje sig om gældssanering, ligesom jeg arbejder med en trinvis indførelse af statslån til afløsning af de ulyksalige statsgaranterede banklån.

Så havde hr. Alfred Hansen her i sit sidste indlæg en meget malende beskrivelse, hvis man kan bruge det udtryk, af de problemer, der opstår for de uddannelsessøgende med store gældsposter, en beskrivelse, jeg på mange måder kan være enig i. Men det er jo just dette, hr. Alfred Hansen og også kristeligt folkeparti med deres forslag vil cementere for fremtiden, når man siger: der skal kun ydes studiestøtte i form af lån, vi afskaffer stipendierne. Jeg er ikke enig i, at dette er den rigtige vej at gå. Vi skal fortsat have en studiestøtte med et ikke uvæsentligt stipendielement i.

Hr. Alfred Hansen spurgte også, hvad mit forslag indebar, om det kun var en gældssanering, og det har jeg vist svaret på. Men så spurgte han, om der var taget højde for det i det finanslovsforslag, der ligger på folketingets bord, og det ved hr. Alfred Hansen lige så godt som jeg, at det er der ikke. Det hænger sammen med, at vi ikke er færdige med beregningerne i forbindelse med det. Og så spurgte han, om jeg så kom med et aktstykke. Det synes jeg var et pudsigt spørgsmål fra et gammelt medlem af folketinget, som jo godt ved, at det ikke er den måde, pengene tilvejebringes på. De tilvejebringes på den måde, at der i forbindelse med lovforslaget er redegjort for de økonomiske udgifter i forbindelse med den påtænkte foranstaltning, så jeg agter ikke at komme med noget aktstykke til finansudvalget.